

Ezentúl az ún. kartonos puskával is csak azok vadászhatnak, akiknek vadászjegyük, illetve vadászati engedélyük van.

A trófeabírálatra, egyes trófeáknak nemzeti értéké nyilvánításáról, a vadászatra jogosultaknak a vadegészségügy terén fennálló kötelezettségeiről, a Vadgazdálkodási Alapról szóló rendelkezések szintén módosultak.

A jogszabály-módosítás viszont nem érinti a vadászati és a vadgazdálkodási szabálysértésekről szóló rendelkezéseket, amelyeket más jogszabály (a Szabálysértési Kódex) tartalmaz.

A vadászatra, vadgazdálkodásra vonatkozó alapjogszabályoknak a fentiekben vázolt sokirányú módosítása szükségessé teszi, hogy az egyéb jogszabályokat is ezeknek, valamint az új követelményeknek megfelelően módosítsuk. Ennek során átdolgozásra került a Vadőrök Szolgálati Szabályzata, az állami szervek vadgazdálkodására vonatkozó jogi szabályozás, a vadászati jog hasznosíthatóságának feltételeit megállapító, még az OEF által kiadott utasítás és néhány egyéb jogszabály is.

A jogszabályoknak a gyakorlati életben való alkalmazása csak akkor szolgálhatja a vadászat, a vadgazdálkodás érdekeinek előmozdítását, ha azok alapos ismerete jó felkészültséggel és lelkiismeretes, odaadó munkával párosul.

Д-р Чѐре П.: НОВЫЕ БИРИДИЧЕСКИЕ ПРАВИЛА ПО ОХОТЕ И ОХОТНИЧЬЕМУ ХОЗЯЙСТВУ

Охотничье хозяйство в Венгрии регулируется постановлением правительства за 1961/62 гг. Сначала 1971 года соответственно новым соображениям основные вопросы на уровне закона, остальные приказом Министерства регулируются. Правовые нормы в основном предусмотрены в соответствии с системой нового экономического управления хозяйством, желают децентрализовать управление охотничьим хозяйством, а также на охоту стали правомочными и сельскохозяйственные производства, стараются проводить согласование противоречий.

Dr. Csőre, P.: THE NEW LEGAL ORDERS OF WILDLIFE MANAGEMENT AND HUNTING

The wildlife management was regulated in Hungary by the 1961/62 Decree. According to the new concept the basic problems have been regulated in a statutory manner, the others at a ministerial level from the beginning of 1971. The new legal rules make allowance for the new system of economic governance, intend to decentralize the management of hunting and to equalize the conflicting interests of agricultural producers and those of authorized for hunting.

A fakitermelők versenyének jelentősége

DR. SZÁSZ TIBOR

1970. szeptember 4—5—6-án a Pilisi Parkerdőgazdaság Visegrádi Erdészetében rendeztük meg a fakitermelők 7. országos bajnokságát. Az ez évi verseny különösen széles körű szakmai és társadalmi érdeklődés közepette zajlott le. Az országos bajnokságban először indultak állami gazdasági, tehát nem erdészethez tartozó versenyzők. Ugyancsak először mutatkoztak be a számukra rendezett külön ifjúsági bemutatón az utánpótlást képviselő szakmunkástanulók. Fokozta az érdeklődést az is, hogy az országos bajnoksághoz csatlakozva bonyolítottuk le Bulgária, Jugoszlávia és Románia részvételével azt a nemzetek közötti versenyt, amelyen a magyar színeket az országos összetett egyéni bajnokság első három helyezettje képviselte.

A versenyen elért eredményeket a kiadott buletinekből és az Erdőgazdaság és Faipar hasábjairól szakközönségünk már jól ismeri. Ezért részletekbe nem bocsátkozva csak annyit jegyzünk meg, hogy az összetett csapatbajnokságban a Balatonfelvidéki EFAG három dolgozója, *Varga Sándor*, *Kálóczy Imre* és *Varga István*, az összetett egyéni bajnokságban a Borsodi EFAG szakmunkása, *K. Szabó István* lett az első.

A fakitermelők versenyét legtöbb országban évente megrendezik. A tartalmi különbségek ellenére a cél mindenütt azonos. A sok szempont közül legkiemelkedőbbek: az erdei munka számára megbecsülés szerzése, a fiatalokban az erdei munka iránti kedv felébresztése és a jó munkafogások széles körű elterjesztése.

Közép-Európában e versenyek szervezésében Jugoszlávia mellett hazánk is fejlett szintet ért el. Ennek köszönhető az, hogy az idején jelenlevő bolgár, lengyel, román és szlovák megbízottak a jugoszláv és a magyar versenyeket szervező bizottságot kérték fel a közép-európai nemzetközi versenyszabályzat kidolgozására. E szabályzat megszületése és a versenyek szervezett nemzetközivé tétele szakmunkásaink számára nemcsak országon belül, hanem kívül is tág teret nyit szakmai tapasztalataik bővítésére, kapcsolataik szélesítésére, a magasabbrendű életet megteremtő élmények és ismeretek szerzésére. Ennek a lehetőségnek a jelentőségét a jugoszláviai versenyről visszatérve közérthetően megfogalmazta

Tóth György szakmunkás:

„Valamikor a favágás a fizikai munkák utolsói közé tartozott. Mikor favágó lettem, azt hittem, nem kerülök ki a falum határából. A jó munkám és ennek a megbecsülése hozzásegített engem is és a családomat is, hogy eljuthassunk a Balaton melletti versenyre. Az ottani jó szereplésem révén meg most olyan tájakat, magas hegyeket, tengereket, idegen ország embereit ismerhettem meg, amelyekről eddig fogalmat sem alkothattam. Csak most látszik, hogy milyen nagy dolog jó erdei szakmunkásnak lenni.”

Lássunk ezután szemelvényeket abból, hogy milyen jelentőséget tulajdonítanak e versenyeknek erdőgazdasági igazgatók, illetve fahasználati vezetők:

Adamkó József, a Mátrai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatója:

„Az évenként megrendezett versenyeknek a jelentőségét és gyakorlati értékét az eddigi tapasztalataink alapján a következőkben látom:

A felkészülés, és maga a verseny nagymértékben és igen nagyszámú — nemcsak a győztes — szakmunkásunk elméleti, szakmai műveltségét, gyakorlati készségét erősíti, növeli. Fegyelmezettebbé teszi, pontosabb, jobb minőségű munkára szoktatja, megtanítja az idővel jobban gazdálkodni, kisebb erőfeszítéssel nagyobb teljesítmény elérésére ösztönzi a szakmunkásokat. Ezen túlmenően jobban megismerik a munkások gépeiket, munkaeszközeiket, egyre jobb szakemberekké válnak és nem szorulnak apró-cseprő üzemzavarok, kisebb hibák miatt szerelői beavatkozásra, mert maguk is szinte szerelővé válnak. A felkészítést segítő szakemberek is hasznos tapasztalatokra tesznek szert.

Kétségtelenül a verseny, és annak érdekében megnyilvánuló törekvés eredménye, hogy kevesebb a ferde vágáslap, pontatlan vágás, laza sarang, göcsözetlen iparifa. Mindez hozzájárul a termelékenyebb, jobb minőségű, gazdaságosabb munkavégzéshez. Hozzá tartozik az is, hogy a versenynek tekintélye van, résztvevői és különösen a házi és országos helyezettei a munkások között is elismertek, megbecsültek és nagy tekintélyük van. A szakma kiválóinak, mestereinek ismerik el, a bizalom feléjük fordul.”

Borsodi Imre, a MN Veszprémi Erdőgazdaság igazgatója:

„A verseny véleményem szerint igen jól sikerült. A versenyzők által elért eredmények élénken bizonyították a fejlődést, hiszen a múlt évi első helyezettek pontszámával ezen a versenyen csak szerény helyezéseket lehetett volna elérni. A nézők számának emelkedése, a sajtó, rádió, televízió élénk érdeklődése,

ami az országos közvélemény érdeklődésének emelkedését bizonyítja, mind azt mutatják, hogy igen helyes volt ezt a versenyt ismét megrendezni, és hogy a jövőben is meg kell majd rendezni.

Nagy jelentőségét látom még ennek a versenynek egy másik szempont miatt is. Nagy gondot jelent — és azt hiszem így vannak ezzel mások is — a fakitermelő utánpótlás biztosítása. Ezen a téren is sokat segíthet a verseny széles körű nyilvánossága. Jó alkalom ez a fakitermelő munka megismeréséhez, a munka iránt való érdeklődés felkeltéséhez, de egyáltalán ahhoz, hogy a fiatalok körében ismertté váljék, hogy ezen a területen is el lehet helyezkedni. Megváltoztatja a fakitermelőkről alkotott régi fogalmakat, megmutatja, hogy ebben a munkavégzésben is segít a gép, hogy ehhez a munkához is jól felkészült, ügyes, talpraesett fiatalokra van szükség.”

Bognár Antal, a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság igazgatója:

„A kiírt versenyszámok igen mélyreható megfontolások alapján, kitűnően vannak összeállítva, az egyes versenyszámok bírálata minden körülmények között objektív és a lehető legpontosabb idő és egyéb méréseken alapszik. Mind a fűrészlánc élesítés, a motorfűrész szerelés, mind a döntés, darabolás kívánalmi mesteri szintet követelnek. Dolgozóink iparkodnak is a mester-címet elérni.

Tapasztalataink szerint a versenyen egymástól ellesett „mester”-fogásokat átadják és bemutatják egymásnak a gyakorlatban, egyes erdészeteinknél pihe-nőidőben komoly konzultációk folynak és még hosszú időn keresztül is visszatérnek beszélgetéseik során az elmúlt országos és nemzetközi versenyekre.

A versenyre kiküldött motorfűrészkezelők tekintélye a dolgozóitársaik előtt határozottan nő, a nehezkesebben dolgozó motorfűrészkesek pedig iparkodnak a jobb technológia elérésére.”

Kántor János, a Dél-Alföldi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatója:

„A versenyre küldött szakmunkásaink életében nagy jelentőségű egy ilyen országos, illetve nemzetközi jelentőségű versenyen való részvétel és ennek kihatása szakmai nivójuk emelkedésére, ezen keresztül a többi szakmunkások fejlődésére is kihatással van. Főként a szakszerű döntésre és darabolásra — láncélesítésre, szerelésre vonatkozó ismereteik bővülnek, megtanulják ezeket gyorsan, néhány pontos mozdulattal végrehajtani, a felesleges mozzanatok kikiktatása mellett.

A fizikai versenyszámok közül a fejszével való célbavágás nemcsak bravúros sportteljesítménynek fogható fel, hanem a versenyzők kézi felkészítő munkájának, a fejszével való pontosabb göcsözésnek, hasításnak, gyorsabb gallyazásnak a lehetőségeit teremti meg.

A versenyen résztvevő szakmunkásaink megismerkednek a társerdőgazdaságok szakmunkásaival, tájékozódnak helyzetükről, problémáikról, elmondják egymásnak a fakitermelési munkák végrehajtására vonatkozó tapasztalataikat, ésszerűsítéseiket, mesterfogásaikat, így a szakmunkások tapasztalatcseréjére is alkalmat ad a verseny.”

Györke Zsombor fahasználati osztályvezető és

Kurdi Lajos fahasználati előadó, Balatonfelvidéki Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság:

„Gazdaságunk a jelenlegi versenyszabályzat életbelépése (1968) óta részt vett minden megrendezett fakitermelő versenyen.

Versenyzőink a 3 év alatt szakmailag rendkívül sokat fejlődtek. Bizonyítja

ezt, hogy 1968-ban csapatban III. helyezést, összetett egyéniben 9. helyezést, 1969-ben csapatban III. helyezést, összetett egyéniben 2. helyezést, míg 1970-ben csapatban I. helyezést, összetett egyéniben egy 2. és egy 7. helyezést értek el. Közben a csapat pontszáma 1462 pontról 1812 pontra, azaz 350 ponttal emelkedett.

Az országos versenyre induló „válogatott keret” összeállítását több fokozatú házi verseny előzi meg. A házi versenyben elért egy főre vetített átlag pontszámok az elmúlt három év alatt az alábbiak szerint alakultak:

1968-ban: 370 pont

1969-ben: 409 pont

1970-ben: 422 pont

Az átlagpontszámok emelkednek, következésképpen az átlagfakitermelő szakmai tudása is emelkedik. Ennek a mindennapi gyakorlati életben számotvető kedvező gazdasági kihatásai vannak.

A „gazdasági válogatott”-ba bekerülő versenyzők már a versenyek előtt is brigádjuk, sőt az egyes erdészetek köztiszteletben álló legjobb motorfűrészesei, akiket a többiek példaképnek tekintenek. Az országos versenyeken elért előkelő helyezések ezt a tekintélyt tovább fokozták, s ez a többiek munkájára is jó hatást gyakorol.”

Markovics László, a Mezőföldi Állami Erdő és Vadgazdaság igazgatója:

„Az országos verseny véleményünk szerint nemcsak műszaki vonatkozásban emeli és bővíti szakmunkásaink ismereteit, hanem nagyon komoly kihatással jelentkezik erkölcsi és munkafegyelmi tekintetben is. Itt arra gondolunk, hogy a fakitermelőinknek az országos versenyek megrendezése során szakmai önértékük és öntudatuk is megnő. Örömmel találkoznak a társerdőgazdaságok dolgozóival és komoly szakmai viták zajlanak le a szünetekben, a szálláshelyeken az ismerkedések során.

A mindennapi munkában gyümölcsöztetni tudjuk a felkészülést, a házi versenyt, az országos versenyen való részvételt műszaki téren is. Hiszen a kiírt versenyszámok műszaki követelményei szakmai-műszaki ismereteket jobban tudó és elsajátító dolgozókat kívánnak.

Fakitermelőinkre, erdőgazdasági szakmunkásainkra minden vonatkozásban kihat az országos verseny. Foglalkoznak vele és igyekeznek felzárkózni a jobbakhoz. Munkájukban minőségileg is tapasztalható a kedvező változás.”

Az országos, illetve a nemzetközi fakitermelő verseny az egész fakitermelői szakmunkának, ezen túlmenően az erdőgazdasági szakmunkásnak ad megérdemelt, elismerő rangot és megbecsülést.”

Mihályka Gyula, a Szombathelyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatója:

„A fakitermelő szakmunkásainknak minden évben mintegy 60%-a érdekelt a fakitermelő versenyre való felkészülésben. Az országos versenyen a gazdaságot képviselő versenyzőkön kívül 8—10 fő szakmunkás részvételét biztosítjuk megfigyelőként.

Az idei évben 10 fő szakmunkás és 4 fő műszaki dolgozó vett részt a versenyen.

A felkészülés és fejlődés eredményét bizonyítja az a tény, hogy a visegrádi országos versenyen a csapat összpontszámában 280 pont javulást ért el, az előző évi eredményéhez viszonyítva.

Az országos versenyen a versenyeredmények, ill. helyezések mindenáron való elérését nem tartottuk elsődleges célnak, inkább arra összpontosítottuk erőn-

ket, hogy minél szélesebb körben, minél több szakmunkást vonjunk be a versenyfelkészülésbe, ezáltal tudatosítsuk a korszerű fakitermelés technológiájának előnyeit.

Mint eddig, a jövőben is a fakitermelő versennyel kapcsolatban minden támogatást meg kell adni, mert gazdálkodásunk egyik legfontosabb munkaterületének, a fakitermelésnek a továbbfejlesztése, a gépesítés arányának növelése feltétlenül megköveteli a szakmai szint emelkedését.”

Németh Vilmos, a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatóhelyettese:

„A Somogyi Erdő-és Fafeldolgozó Gazdaságban már hagyománya van a fakitermelő szakmunkások erdészetek közötti bajnokságának. 1970-ben került negyedszer megrendezésre az erdészetek legjobb fakitermelő szakmunkásainak versenye. Ezt erőnkhez mérten igyekeztünk ünnepélyessé tenni és lehetőséget adni az olyan szakmunkások egymással való találkozására is, akik az erdészetek között folyó versenyen mint versenyzők nem szerepelnek.

A versenyen helyezést elért dolgozókat jutalmazzuk, sőt az összetett verseny egyéni győztes erdészete részére „Vándorkupát” alapítottunk, amelyet egy évig az az erdészet őriz, ahonnan a győztes versenyző kikerült.

Rendkívül fontosnak tartom mind az országos, mind a gazdasági versenyek rendezését, mert szerintem ezekkel a rendezésekkel arra a szakmára tudjuk a fiatalság figyelmét irányítani, amely az erdő- és fagazdálkodás alapját képezi, és amely elég nagy szakmunkáshiánnyal küzd.

Jelenleg — a nem kellő számú jelentkezés miatt — nagy nehézséget jelent a szakmunkástanulók beiskolázása. Reméljük, hogy a versenyek széles körű propagálása a fiatalokkal megkedvelteti e munkavégzést is és e probléma megoldásában is segítségünkre lesz.”

Németh László, a Gyulaji Állami Erdő- és Vadgazdaság igazgatója:

„Az ERTI által kidolgozott technológiák a versenykiírásokon keresztül eljutnak szinte minden egyes fakitermelő dolgozóhoz. A válogató versenyeken való jó szereplés feltétlenül ösztönzi a dolgozót a technológiák átvételére és elsajátítására, különösen olyan esetekben, ha már a helyi versenyeken is a legjobban szereplő dolgozókat anyagi elismerésben részesítik. Az országos versenyen való részvétel pedig kitüntetésként szerepel és ha azon még helyezést is sikerül elérni, dolgozóink arról éveken keresztül beszélnek, például nálunk Zám Jánosról.

A versenyzők a versenyről hazaérkezve az ott látottakat és tapasztaltakat dolgozó társaik körében megbeszélik és igyekeznek elsajátítani.

Az ügyességi versenyszámok — mint a célbavágás és a sarangolás — szinte a mindennapi gyakorlásra serkenti nemcsak a motorfűrész-kezelőket, de a felkészítőket és esetenként az ellenőrzést végző műszaki dolgozókat is. Az ebéd-szünetnek egy része célbavágással és versenysarangolással telik el: — ki tud több pontot átvágni és ki tudja a kérgezett papírfát a legtömörebben összesarangolni.”

Pataky Pál, a Borsodi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatója:

„Gazdaságunk területén első alkalommal 1962-ben került sor országos verseny rendezésére. Ezen a versenyen a legjobb hegyvidéki motorfűrészes munkacsoportok mérték össze erejüket: közel azonos állományviszonyok és terepadottságok között meghatározott idő alatt motorfűrészes döntés és darabolás után komplex szervezetben, közelítő kerékpárral kellett az anyagot felső rakodóra mozgatni, és felkészítés után első ízben ott kellett készletezni. A verseny alap-

vető célja e fejlettebb komplex termelési technológia bemutatása és annak bevezetése volt.

A fejlett termelési (komplex, összetett komplex) technológia elterjedése, gyakorlattá tétele után lehetőség nyílt arra, hogy a versenyeken a szakmunka egyes elemeinek a finomítása legyen a további cél. Az új versenyszabályzatban a munkacsapatok együttes munkájának értékelése helyett az egyén képességének, szaktudásának, rátermettségének értékelésére irányult a figyelem. Az új versenyforma fentiekén túl lehetővé teszi a fakitermelési munkának, mint szakmunkának a nagyközönséggel történő megismertetését. Ráirányítja a figyelmet e munka nehézségeire és szépségeire egyaránt, s ez együttesen a fakitermelési munka társadalmi megbecsülését segíti elő."

Д-р Сас Т.: ЗНАЧЕНИЕ СОРЕВНОВАНИЯ ЛЕСОЗАГОТОВИТЕЛЕЙ

Значение проведенного осенью прошлого года в Вишеграде соревнования лесозаготовителей на переносимость страны проявилось в многочисленных высказываниях. Оценивают высоко подготовку к соревнованию, которая безусловно благоприятно воздействовала на находящихся на отборе к соревнованию участников: расширение кругозора их, восприятие полезного опыта. Такие мероприятия вызывают у олодежи интерес к специальности, а также общественное признание специальности.

Dr. Szász, T.: THE SIGNIFICANCE OF THE NATIONAL RACE OF TIMBER FELLING WORKERS.

The significance of the last autumn timber felling worker's race is to be observed in many respects. The developing effect of the exercises and the preparations for the race during the choice of the competitors, as well as the horizon's expanding effect of the participation in the race, the exchange of experiences, the interest of the youth aroused for forestry profession by it, and finally the general public acknowledgement of the forestry profession are all very highly estimated.

Nemesített mag és egyéb szaporítóanyag termelése – FAO tanulmányút Magyarországon –

DR. SZÖNYI LÁSZLÓ

Az Egyesült Nemzetek Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Szervezetének (FAO) Magyarország 1968 óta tagja. A fagazdaság területét érintő problémákat a FAO Magyar Nemzeti Bizottsága Erdészeti és Faipari Szakbizottsága keretében koordinálják. A Szakbizottság javaslatára a világszervezet Rómában székelő központja több éves közös programot dolgozott ki. Ezek sorában javasolta, hogy az első közös megbeszélést a *Nemesített mag és egyéb szaporítóanyag termelése* tárgy körben szervezzék meg. Elsősorban az erdeifenyő mag plantázásban való megtermeléséről, a nyár szaporítóanyag megtermeléséről volt szó, amely területeken Magyarország mind a kutatás, mind a termelés tekintetében a nemzetközi vélemény szerint is figyelemre méltó eredményeket ért el. A Szakbizottság javaslatára a FAO római központjának egyetértésével és támogatásával 1970. szeptember 6–16. között megrendezett tanulmányúton, valamint az azt követő tudományos üléseken három világrész 17 államából 60 szakértő vett részt. Képviseltette magát a FAO római központja és az Erdészeti Kutató Intézetek Nemzetközi Szövetsége (IUFRO), a fagazdasági műszaki fejlesztés két nagy világszervezete. Az előkészítést ad hoc szervező bizottság, a technikai lebonyolítást az Országos Erdészeti Egyesület, a tartalmi előkészítést az ERTI, az Erdészeti és Faipari Egyetem, a bemutatók előkészítését a program során érintett Erdő- és Vad-, illetve Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaságok látták el. A program magas társadalmi szintjét jelzi, hogy a megnyitó előadások a Magyar Tudományos Akadémián hangzottak el, a zárófogadást pedig a